

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: C. Valah)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Danilov, O. Cojocaru, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Goiana Petr.Co”, reprezentată de avocatul Anatolie Dmitric,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Goiana Petr.Co” împotriva Societății pe Acțiuni „Moldovagaz” și Societatea cu Răspundere Limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la obligarea la reconectarea locului de consum la conducta de gaz,

împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 octombrie 2018, SRL „Goiana Petr.Co” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz” și SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la obligarea la reconectarea locului de consum la conducta de gaz.

În motivarea acțiunii a indicat că, la data de 02 februarie 2011 între SRL „Chișinău-gaz” și SRL „Goiana Petr.Co” a fost încheiat contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorului non casnic nr.6621, în temeiul căruia SRL „Chișinău-gaz”, ca furnizor, s-a obligat să furnizeze pârâtului gaze naturale la locul de consum amplasat în mun. XXXXX.

A relatat că, potrivit hotărârii nr.513 a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la modificarea condițiilor la licența SA „Moldovagaz” din 12 martie 2013, activitatea de furnizare a gazelor naturale la tarife reglementate în mun. Chișinău din 01 martie 2013 este transmisă de la titularul de licență SRL „Chișinău-Gaz”, titularului de licență pentru același gen de activitate SA „Moldovagaz”, acesta din urmă, începând cu 01 martie 2013, SA „Moldovagaz” devenind succesori al drepturilor și obligațiilor contractuale ale SRL „Chișinău-Gaz” față de consumatorii de gaze naturale din mun. Chișinău.

A precizat că, la data de 19 februarie 2014, angajații SRL „Chișinău-Gaz” s-au prezentat la locul de consum al reclamantei, au demontat echipamentul de măsurare, întocmind în acest sens actul de demontare a echipamentului de măsurare.

La data de 03 aprilie 2014, o comisie formată din angajații SA „Moldovagaz” a întocmit procesul-verbal nr.46 privind cercetarea încălcărilor de către consumatori a clauzelor contractuale ce au dus la nefixarea ori fixarea parțială a consumului de gaze, în baza căruia a decis să aplice reclamantei calculul conform sistemului paușal pentru o perioadă de 12 luni.

La data de 30 aprilie 2014, SA „Moldovagaz” a emis pe numele reclamantei factura nr.654304, potrivit căreia aceasta urma să achite suma de 70402,89 lei.

Nefiind de acord cu actele SA „Moldovagaz”, la data de 31 iulie 2014, reclamanta a înaintat acțiune împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz”, prin care a solicitat anularea actelor emise de SA „Moldovagaz” prin care se instituie obligația de plată a reclamantei: procesul-verbal nr.46 din 03 aprilie 2014, factura de plată nr.654304 din 30 aprilie 2014 și alte acte, acțiune admisă de către instanță cu anularea actelor contestate, soluție menținută și de către Curtea Supremă de Justiție (decizia nr.3ra-860/18 din 05.09.2018).

Ulterior, reclamanta s-a adresat cu cerere către ambii părți privind reconectarea locului de consum la conducta de gaz cu instalarea echipamentului de măsurare, însă a primit refuz, fiindu-i comunicat că urmează să încheie un nou contract de furnizare a gazelor naturale cu succesorul în drepturi SA „Moldovagaz”.

A considerat că nu urmează să încheie nici un contract cu SA „Moldovagaz”, dat fiind că începând cu 01.01.2013, SA „Moldovagaz” a devenit succesori în drepturile și obligațiile SRL „Chișinău-Gaz”, astfel încât contractul de furnizare a gazelor naturale consumatorilor non casnici nr.6621 din 02.12.2011, încheiat cu reclamanta este valabil.

Prin hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată acțiunea SRL „Goiana Petr.Co” împotriva SA „Moldovagaz” și SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la obligarea la reconectarea locului de consum la conducta de gaz.

Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel declarată de SRL „Goiana Petr.Co” și s-a menținut hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că potrivit art.54 din Legea cu privire la gazele naturale, începând cu data de 01 ianuarie 2013, s-a divizat activitatea funcțională a ambelor întreprinderi, SA „Moldovagaz” devenind furnizor, iar SRL „Chișinău-Gaz” operator de rețea. Respectiv, toți consumatorii potențiali casnici și non casnici au fost notificați în vederea necesității încheierii unor noi contracte cu noul furnizor, inclusiv și reclamanta.

A menționat instanța de apel că în pofida acestui fapt, SRL „Goiana Petr.Co” nu a încheiat contract cu SA „Moldovagaz”, omisiune a acesteia ce nu poate fi imputată noului furnizor de gaze naturale. În acest sens, nu poate fi reținut argumentul apelantei precum că nu a fost notificată privind necesitatea încheierii unui nou contract cu nou furnizor de gaze naturale, în cazul în care recunoaște recepționarea răspunsului intimitei, care are un conținut similar, ceea ce în temeiul art.123 alin.(6) CPC, nu urmează a fi demonstrat.

De asemenea, instanța de apel a indicat că nici argumentele apelantei/reclamantei SRL „Goiana Petr.Co”, precum că nu urmează să încheie un alt contract cu noul furnizor de gaze naturale, considerând că contractul nr. 6621 încheiat anterior cu aceasta este unul valabil ca urmare a succesiunii în drepturi și

obligații a SA „Moldovagaz”, în condițiile în care cadrul legal pertinent în cumul cu materialele cauzei demonstrează contrariul.

Instanța de apel a respins argumentele apelantei precum că furnizorul este obligat prin lege să încheie contract cu consumatorii, în condițiile în care atât noul regulament nr. 113 din 19 aprilie 2019, cât și Regulamentul abrogat nr. 415 din 25 mai 2011 prevede expres că încheierea contractului între solicitant și furnizor se face la cererea solicitantului, condiție legală nerealizată de către SRL „Goiana Petr.Co”.

Prin urmare, în cazul în care potrivit noului Regulament de furnizare a gazelor naturale nr. 113 din 19 aprilie 2019, legislatorul a prevăzut expres cerințele în care poate fi efectuată reconectarea locului de consum nominalizat, reclamanta/apelantă nu s-a conformat exigențelor legale noi adoptate, este nejustificată și neîntemeiată legal, solicitarea acesteia de reconectare a locului de consum sus indicat.

La 13 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Goiana Petr.Co”, reprezentată de avocatul Anatolie Dmitric, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că atât instanța de apel cât și instanța de fond au apreciat și aplicat eronat normele de drept material și au apreciat arbitrar probele prezentate la materialele cauzei.

Consideră eronată aplicarea prevederii stabilite la pct. 5 al Regulamentului privind furnizarea gazelor naturale, care condiționează furnizarea gazelor naturale în baza contractului de furnizare a gazelor naturale încheiat între consumatorul final și furnizor, deoarece recurentul în calitate de consumator a încheiat un contract de furnizare cu furnizorul de gaze pe un termen nedeterminat, încheierea unui nou contract fiind o cerință ce excede această prevedere legală.

Menționează că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a prezentat o legătură coerentă și temeinică între circumstanțele de fapt ale cauzei și normele legale citate cu soluția dispusă. Cadrul legal relevant deciziei instanței de apel nu demonstrează necesitatea încheierii unui nou contract, iar valabilitatea contractului nr.6621 încheiat între furnizor și consumator, urmând a fi menținută prin succesiunea în drepturi și obligații a SA „Moldovagaz”.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 01 octombrie 2020 și a expediat copia deciziei participanților la proces la 17 noiembrie 2020 prin intermediul adresei electronice (f.d.104). Prin urmare, cererea de recurs declarată la 24 decembrie 2020 se consideră depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin notificarea din 19 noiembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Prin referința depusă la 23 decembrie 2020 de SRL „Chișinău-Gaz” s-a solicitat respingerea recursului depus de SRL „Goiana Petr.Co”, reprezentată de avocatul Anatolie Dmitric ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SRL „Goiana Petr.Co”, reprezentată de avocatul Anatolie Dmitric.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Goiana Petr.Co”, reprezentată de avocatul Anatolie Dmitric, împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Mardari

Iurie Bejenaru